

Informe del COIB sobre l'estat actual de la regulació de la prescripció infermera a Espanya

El Pacte per a la Sostenibilitat i Qualitat del Sistema Nacional de Salut presentat recentment pel Consejo General de Enfermería i SATSE, aborda, entre d'altres aspectes, la necessitat de regular la prescripció infermera, fet que ha tornat a revifar l'estat sobre aquesta qüestió. Mostra d'aquestes reaccions n'és el [posicionament](#) emès pel Fòrum Infermer de la Mediterrània.

La regulació de la prescripció infermera ha recorregut un llarg procés que es va iniciar l'any 2004, quan l'aleshores consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya, Marina Geli, va defensar la necessitat de dotar de cobertura legal la prescripció infermera.

En el cas de Catalunya, el Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona (COIB) ha liderat des d'aleshores aquesta qüestió, elaborant propostes, com el primer [catàleg](#) de productes sanitaris i fàrmacs que conforma la prescripció autònoma de la infermera, aprovat l'any 2007 en el marc del Consell de la Professi3 Infermera de Catalunya, i diversos [posicionaments i informes](#) en el quals es reclamava regular la capacitat prescriptora que ja tenen les infermeres. També ha treballat i ha fet intents per tal que a Catalunya es regulés, de manera directa i específica, la prescripció infermera, tal i com s'ha fet a [Andalusia](#) o està en procés de fer les [Illes Balears](#).

Finalment, el desembre de 2009 es va [modificar](#) la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, que reconeix que les infermeres, de "manera autònoma, poden indicar, utilitzar i autoritzar la dispensació de tots aquells medicaments no subjectes a la prescripció mèdica i els productes sanitaris a través de la corresponent ordre de dispensació". La pròpia normativa, però, també estableix un seguit de requisits per fer-ho possible, com és l'aprovació d'un reial decret que estableixi les condicions pel seu desenvolupament i el sistema d'acreditació de les infermeres.

Davant de les reaccions que aquest pacte ha generat per part d'altres organitzacions infermeres, especialment el [posicionament](#) de la Conferencia Nacional de Decanos/as de Enfermería de España (CNDE), que acull totes les escoles d'Infermeria de l'Estat, el COIB vol fer les següents consideracions:

- La professió infermera espera des de fa quatre anys que es desenvolupi el reial decret que ha d'establir les condicions en que les infermeres cal que duem a terme la prescripció infermera, tal i com preveia la modificació de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, aprovada el desembre de 2009.
- El desplegament d'aquest reial decret és un dels requisits necessaris per tal de regular aquesta situació, de manera definitiva, però se segueix sense cap notícia al respecte.

- Destacar l'afirmació de la CNDE amb relació a que els acords que el Consejo General de Enfermería de Espanya i SATSE han firmat amb la ministra de Sanitat, en el marc de la Mesa Estatal de la Profesió Infermera, deixen fora tota la resta d'organitzacions infermeres, que, en cap moment, han estat convidades a participar en les reunions prèvies que han culminat en aquest procés d'entesa.
- El COIB coincideix amb l'afirmació que la prescripció infermera no és en cap cas una nova competència de les infermeres, sinó que forma part intrínseca de la seva tasca. En la pràctica professional, la infermera indica i utilitza productes sanitaris i fàrmacs sota el criteri de bona pràctica i judici clínic, sense prescripció mèdica i sense disposar d'una regulació definitiva d'aquesta competència.
- El COIB considera i ha defensat sempre que les infermeres no haurien d'acreditar-se específicament per prescriure productes sanitaris i fàrmacs que no estan subjectes a la prescripció mèdica. Per a la seva formació universitària, la infermera té els coneixements suficients per indicar i utilitzar determinats medicaments productes sanitaris i tècniques de manera autònoma i en cap cas envaeix competències que no li són pròpies. Com també ha defensat sempre que no es pot concebre una professió amb capacitat diagnòstica, com és la professió infermera, i negar-li els instruments (productes o fàrmacs) que necessita per resoldre els problemes que ha diagnosticat.
- Altra cosa són els requeriments que en un futur pugui establir la llei a partir del possible desenvolupament del reial decret que ha de desplegar-la. A l'espera de l'aprovació del reial decret i avançant-se al que pugui establir el seu contingut, la Escuela de Ciencias de la Salud del Consejo General de Enfermería de Espanya ofereix un curs per a l'Acreditació en Prescripció Infermera, que des del COIB es facilita per a aquelles infermeres que ho desitgin.
- El COIB posa a disposició de les infermeres i infermers col·legiats tota la informació de la que disposa i reitera la seva disposició per a l'assessorament personalitzat que sigui necessari.

Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona, 3 de desembre de 2013